

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/102/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120010364
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1120010364.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šamka a členov senátu JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Márie Šimkovej, v trestnej veci obžalovaného V. W. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 1T/21/2020 zo dňa 13.10.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. februára 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/21/2020 zo dňa 13.10.2021 vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

V. W., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom B. XXB,
Y.,

u k l a d á

podľa § 171 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. l), § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bratislava I pod sp.zn. 1T/21/2020 dňa 13.10.2021 uznal obžalovaného V. W. vinným zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času do dňa 05.10.2019 do 00:55 hodiny v Bratislave na Veternej ulici číslo 8 neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu bielu kryštalickú látku - kokaín, s celkovou hmotnosťou 202 mg, s priemernou koncentráciou 66,2% hmotnostných kokaínu, obsahujúci 134 mg absolútneho kokaínu, pričom kokaín je v zmysle zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny omamných látok a predmetné množstvo zodpovedá dvojnásobku obvykle jednorazovej dávky drogy na použitie.

Za to mu súd prvého stupňa podľa § 171 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 38 ods. 3 a § 54 Trestného zákona uložil trest povinnej práce vo výmere 80 hodín.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie, v ktorom uvádza, že k prečinu sa priznal a tento úprimne ľutoval. Od začiatku vyšetrovania nepopieral, že skutok uvedený v obžalobe spáchal a pri vyšetrovacích úkonov riadne spolupracoval. Rozhodnutie o treste, odôvodnenie na hlavnom pojednávaní, ako aj odôvodnenie písomné však obžalovaný považuje za nezákonné. Uložený trest považuje za neprimeraný, a to z dôvodu, že súd pri ukladaní trestu nezohľadnil dôsledne všetky zásady pre ukládanie trestu uvedené v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 2 a ods. 4 Trestného zákona. Obžalovaný poukázal na fakt, že do spáchania uvedeného trestného činu viedol riadny život, drogy nikdy nepožíval, ani s nimi nemal žiadnu skúsenosť. To, že si od cudzieho človeka zobral drogu, je možné pripísať jeho podnapitému stavu a nálade v nočnom klube, kedy neuvažoval triezvo. Už samotné trestné konanie je pre obžalovaného dostatočným ponaučením a odstrašujúcim príkladom, aby sa do budúcnosti vyvaroval akejkoľvek ďalšej protiprávnej činnosti. Obžalovaný trvá na tom, že udelený trest povinnej práce vo výmere 80 hodín je neprimeraný, nakoľko bude na 80 hodín vytrhnutý zo svojho pracovného života, čo môže ovplyvniť jeho ďalšie pôsobenie v zamestnaní. Obžalovaný je toho názoru, že súd prvého stupňa pri vymenovaní trestu neaplikoval test proporcionality. V jeho ponímaní, výška trestu musí vždy odpovedať závažnosti spáchaného trestného činu. Obžalovaný sa domnieva, že účel trestu by bol naplnený aj peňažným trestom alebo trestom povinnej práce, avšak v nižšej ako je 80 hodín.

Na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Prokurátor nevyužil právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku riadne doručené.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo pôvodne nariadené na termín 02.02.2022, avšak toto bolo na žiadosť obhajcu (z dôvodu pozitívneho výsledku na ochorenie Covid19), odročené na termín 23.02.2022. Na verejné zasadnutie sa obžalovaný neustanovil, hoci mu bolo upovedomenie o verejnom zasadnutí doručené riadne a včas, a o možnosti vykonať verejné zasadnutie bol opakovane poučený v upovedomení o verejnom zasadnutí. Obhajca, ktorý sa na verejné zasadnutie ustanovil, uviedol, že je obžalovaný ho včera informoval, že sa dostaví na verejné zasadnutie.

Odvolací súd konštatuje, že obžalovaný bol o možnosti vykonať verejné zasadnutie poučený opakovane, a to v upovedomení na verejné zasadnutie nariadené na termíny 02.02.2022 a 23.02.2022. Za týchto okolností odvolací súd podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, za účasti zvoleného obhajcu.

Na verejnom zasadnutí sa obhajca pridržiaval písomných dôvodov podaného odvolania a konečných návrhov tam uvedených. Tiež uviedol, že pripúšťa, že v spise nikde nie je výslovný súhlas obžalovaného s uložením trestu povinnej práce, nakoľko vždy išlo o vyjadrenie obhajcu, ktoré robil na základe vyjadrenia obžalovaného. Obhajca tiež dodal, že obžalovaný je zamestnaný, pracuje ako kuriér a mal by z čoho uhradiť peňažný trest.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané

v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou a splňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, hoci z iných dôvodov, než uvádza odvolateľ, pričom sa jedná o dôvody, ktoré by mohli byť dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I podal dňa 09.04.2020 obžalobu na V. W. pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Samosudca dňa 03.08.2021 podľa § 241 ods. 2 Trestného zákona oboznámil obžalovaného, obhajcu a prokurátora s tým, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby bude posudzovať ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona.

Hlavné pojednávanie súd prvého stupňa vykonal v súlade s § 252 ods. 2 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného, za prítomnosti jeho obhajcu. Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku súd prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania, podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku prečítal svedecké výpovede P. S. a X. Q., podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku netrpí žiadnymi závažnými procesnými vadami, ktoré by mali za následok porušenie práva na obhajobu alebo nezákonnosť vykonaných dôkazov v zmysle dovolacích dôvodov. Vzhľadom na obmedzenie odvolania na výrok o treste, a absenciu vážnych procesných a hmotnoprávných chýb, na ktoré musí odvolací súd prihliadať ex lege, aj keď nie sú odvolaním vytýkané, nebol výrok o vine predmetom meritórneho preskúmania v odvolacom konaní, a nadobudol právoplatnosť uplynutím lehoty na podanie odvolania.

Nakoľko odvolanie smerovalo len proti výroku o treste, odvolací súd sa aplikujúc obmedzený revízny princíp zameril na preskúmanie správnosti a zákonnosti výroku o treste, kedy zistil, že súd prvého stupňa pochybil, keď obžalovanému uložil trest povinnej práce, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Nakoľko sa jednalo o pochybenie, ktoré bolo možné bez neprimeraných ťažkostí odstrániť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci rozsudkom.

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný V. W. má v registri trestov 1 záznam, pričom na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol 23 krát postihnutý za priestupok na úseku cestnej premávky.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 54 Trestného zákona trest povinnej práce môže súd uložiť so súhlasom páchatel'a vo výmere od 40 do 300 hodín, ak ho odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov.

Súd prvého stupňa v súlade s § 38 ods. 2 Trestného zákona zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom správne ustálil jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Trestného zákona, t. j. že sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne ľutoval, a žiadnu priťažujúcu okolnosť.

Počet poľahčujúcich okolností prevyšuje počet priťažujúcich okolností v pomere 1:0, čo bolo dôvodom pre zníženie hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v § 171 ods. 1 Trestného zákona (0 až 3 roky) o jednu tretinu podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Odvolací súd konštatuje, že trest povinnej práce v zmysle § 54 Tr. zák. možno obžalovanému uložiť len vtedy, ak s tým súhlasí. Toto je jedna zo základných podmienok, ktorá ak nie je splnená, nie je možné tento trest uložiť a to ani vtedy nie, ak by jeho uloženie inak bolo plne postačujúce a zodpovedajúce všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukladanie trestu.

Krajský súd z predloženého spisového materiálu zistil, že táto základná podmienka, ktorú zákon vyžaduje na uloženie tohto druhu trestu splnená nebola. Obžalovaný bol v prípravnom konaní poučený o možnosti uloženia trestu povinnej práce podľa § 54 Trestného zákona, avšak zo zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 04.01.2020 vyplýva, že obžalovaný sa k uvedenému poučeniu nevyjadril, t. j. súhlas s uložením trestu povinnej práce neudelil. Prokurátorka okresnej prokuratúry dňa 21.04.2020 zaslala súdu e-mailovú komunikáciu s obhajcom obžalovaného, z ktorej vyplýva, že obhajca, nie výslovne obžalovaný, vyjadril súhlas s prípadným uložením trestu povinnej práce obžalovanému.

Samosudca uvedené vyjadrenie obhajcu vyhodnotil ako súhlas obžalovaného s uložením trestu povinnej práce, s čím sa však odvolací súd nestotožňuje. Odvolací súd uvádza, že vyjadrenie obhajcu, ktorým oznámil, že obžalovaný súhlasí s trestom povinnej práce, nenahrádza výslovný súhlas obžalovaného. Súhlas obžalovaného s trestom povinnej práce v zmysle § 54 Tr. zák. je totiž neprenosné právo obžalovaného, obdobne ako napr. súhlas obžalovaného so späťvzatím odvolania. Absencia vyjadrenia obžalovaného (napr. písomný doklad o výslovnom súhlase podpísaný obžalovaným, alebo jeho výslovné vyjadrenie v zápisnici o výsluchu alebo na hlavnom pojednávaní) je prekážkou, ktorá vylučuje možnosť uloženia trestu povinnej práce v danej trestnej veci. Vzhľadom na neúčast' obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu nebolo ani možné toto pochybenie napraviť. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že u obžalovaného V. W. neboli splnené zákonné podmienky pre uloženie trestu povinnej práce, nakoľko súhlas obhajcu obžalovaného s trestom povinnej práce v žiadnom prípade nenahrádza súhlas obžalovaného, ktorý je zákonnou podmienkou uloženia tohto druhu trestu.

Vzhľadom k uvedenému, t. j. nemožnosti uloženia trestu povinnej práce obžalovanému, ako aj s poukazom na absenciu odvolania zo strany prokurátora a zákaz zmeny k horšiemu, nebolo možné ukladať obžalovanému ani trest odňatia slobody (a to v akejkoľvek jeho forme), nakoľko by nepochybne išlo o rozhodnutie v neprospech obžalovaného na základe jeho odvolania.

Odvolací súd je názoru, že aby nedošlo k porušeniu zákazu zmeny k horšiemu pri ukladaní trestu, bolo možné obžalovanému uložiť iba peňažný trest s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere, ktorý nesmie presiahnuť dĺžku trestu odňatia slobody, ktorý by bol obžalovanému uložený ak by nevykonal trest povinnej práce vo výmere 80 hodín, ktorý mu bol uložený okresným súdom (t. j. 40 dní).

Pri úvahách o výmere peňažného trestu odvolací súd prihliadol na obžalovaným deklarovaný pravidelný mesačný príjem vo výške 1500 eur a uložil trest vo výmere 250 euro, ktorý zasiahne do jeho majetkových pomerov a splní tým represívnu a morálnu funkciu trestu. Pre prípad, že obžalovaný úmyselne zmarí výkon peňažného trestu, odvolací súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 30 dní, ktorý bude stimulujúcim faktorom pre riadne zaplatenie uloženého trestu. Takýto trest zároveň zohľadňuje aj zistenú poľahčujúcu okolnosť.

Na podklade týchto skutočností rozhodol odvolací súd tak, že napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d) <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523321'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ods. 2 Trestného por <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.

%2523321'&ucin-k-dni='30.12.9999'>iadku vo výroku o treste zrušil a sám podľa § 322 ods. 3 Trestného zákona <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523322'&ucin-k-dni='30.12.9999'> rozhodol tak, že podľa § 171 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523333'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, § 36 písm. <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252336'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), § 38 ods. 3 Trestného zák <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252338'&ucin-k-dni='30.12.9999'>ona a § 56 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252356'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ods. 2, § 57 ods. 1 Trestného zákona <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252357'&ucin-k-dni='30.12.9999'> uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 250 eur, pričom pre prípad jeho úmyselného zmarenia podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252357'&ucin-k-dni='30.12.9999'> ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 30 dní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.